

BAKA ISTVÁN
ANYAKÖNYVI KIVONAT

P. J. emlékének

Mint aki egy kihűlt váróterem
padján riad fel téli reggelen
zsibbadt tagokkal feltápáskodik
körülnéz és nem érti mért van itt

vacogva vaksin úgy születtem én
hideg a csarnok és a pad kemény
idegen nyelven szól a megafon
és elfeledtem régi otthonom

mért hagytam el csak szárnyacsonkom sajog
s csak azt tudom átutazó vagyok
bár hova honnan nem emlékezem
de elrongyolt kabátom a jelen

lefoszlik egyszer és az olajos
padlóról elrugaszodom zajos
világotok légyipizskos üvegét
kitörve és visszafogad az ég

A verset Baka István hagyatékából közöljük E. Á. jóvoltából. A gépiratos mű egy gyűrött, itt-ott megpörkölődött papírlapon maradt fenn. Az Átutazóban c. vers előtt íródhatott.